

stance til Klokkeringning, en 100 Kr. mere til Kordamerne for forøget Arbejde, en 100 Kr. mere til en efter de sædvanlige Regler ansat, men i øvrigt grumme ringe Enkepension til en Kantors Enke, og endelig er der en, som muligt giver en Kirkebetjent en Lønforhøjelse. Den af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds overfor Borgerrepræsentationen fremsatte Paa-stand, at ved at sammenligne Regnskaberne for 1906—07 og Budgetterne for 1907—08, viser det sig, at de fleste Kirker møde med forhøjet Lønningskonto, er saaledes ganske uhjemlet og fuldstændig ubeføjet, og jeg behøver saa ikke nærmere at betegne den „Oplysning“, der gives, at Grunden til denne Stigning ved de allerfleste Kirker er, at Præsterne „næsten overalt“ — det er Udvalgets Ord — have søgt at faa deres Gager forhøjede ud af dette til Kirkerne paalignede Bidrag.

Borghjerg: Den Tale, som den højtærede Kultusminister nu holdt, betragter jeg som et Svar paa det aabne Brev, som Formanden og Ordføreren for det paagældende Borgerrepræsentantudvalg sendte Kultusministeren i Bladet „Social-Demokraten“, og det er for saa vidt meget godt, at den højtærede Kultusminister nu finder Anledning til at svare paa dette aabne Brev.

Der var i de Tal, den højtærede Kultusminister oplæste, og som for øvrigt var meget vanskelige at følge og kontrollere, dog Eksempler paa en Forhøjelse af Budgetterne i Modsætning til de tidligere Regnskaber. Jeg lagde endvidere Mærke til, at naar den højtærede Kultusminister for en Række Kirkers Vedkommende paa-stand, at der ingen Forhøjelse var, men at Budgettet stemmer med tidligere Aars Regnskaber, tog han kun en Række enkelte Poster, det var ikke Budgetterne som Helhed. Jeg skal sige, at det havde været overmaade ønskeligt, om ikke blot disse Tal, men ogsaa de Budgetter og Regnskaber, hvorudaf den højtærede Kultusminister har draget dem, vare blevne forelagte for et Folketingsudvalg, som saa kunde have skaffet sig det muligvis nødvendige supplerende Materiale, undersøgt disse Tal og draget sine Konklusioner deraf. Paa mit Partis Vegne udtalte jeg ved første Behandling Ønsket om, at dette Ting vilde nedsætte et Udvalg til Undersøgelse blandt andet af disse Regnskaber og Budgetter. Jeg har altsaa Grund til i Dag fremdeles at beklage, at dette ikke skete, da Kultusministeren nu ved 3die

Behandling gør et Udtog af disse Regnskaber og Budgetter, som det er ganske umuligt at kontrollere i dette Øjeblik.

Den højtærede Kultusminister sagde, at jeg siden 1ste Behandling kunde have skaffet mig Budgetterne og Regnskaberne. Det kunde jeg aldeles ikke, det var en Umulighed for mig. De have til Dels, og langt fra saa fuldstændigt som ønskeligt, været forelagte det meget omtalte Borgerrepræsentationsudvalg og dette Udvalgs Ordfører og Formand — ikke de enkelte Medlemmer — Grosserer Budde-Lund har undersøgt dem meget nøje og har paa Grundlag deraf skrevet den omtalte Betænkning, som han ogsaa var Ordfører for i Borgerrepræsentationen, og har paa Grundlag deraf ogsaa sendt den højtærede Kultusminister det aabne Brev i „Social-Demokraten“ forleden. Om dette Udvalg maa jeg bemærke, at det kun har haft kort Tid til sin Raadighed, fordi Anmodningerne om Erklæring over Ligningen komme saa sent, og saa snart vi blot bruge lidt for lang Tid — efter Kultusministeriets Mening —, rykker det os for dem. Saa snart Udvalget var færdigt, maatte det aflevere Regnskaberne, og de have ikke været offentlig tilgængelige og heller ikke været tilgængelige for mig.

Et Folketingsudvalg kunde derimod have rekvireret dem af Kultusministeriet og bl. a. ogsaa derved faaet de Huller udfyldte, som Borgerrepræsentationsudvalget gentagne Gange har følt Savnet af. Altsaa ud fra alle disse Betragtninger er det meget beklageligt, at den højtærede Kultusminister først ved 3die Behandling gør disse Udtog, i Stedet for at man skulde have ladet et Folketingsudvalg faa Lejlighed til grundig at undersøge disse Tal. Der var altsaa dog selv i dette Udtog fra den højtærede Kultusministers Side enkelte mindre Indrømmelser. En grundig Undersøgelse skulde nok have vist, at Borgerrepræsentationsudvalget havde Ret. Jeg har nævnt en Huslejegodtgørelse som Bevis. Jeg kan nævne en anden Ting, nemlig at en Præst kræver Telefon anbragt i sit Hjem ved Hjælp af denne Kirkeligning. Ganske vist havde Patronatet i det givne Tilfælde nægtet ham det, men det viser, hvorledes Opfattelsen er. Den højtærede Kultusminister talte om Kirkebetjenten, der havde faaet Lønforhøjelse, og sagde, om jeg ikke kunde unde ham det. Jo, saamæn kan jeg det. Naar en Kirkebetjent er daarligt lønnet, skal han ligesom alle andre daarligt lønnede have en Lønforhøjelse. En anden Sag er, hvorledes disse Penge